

Beköszöntő

Kedves Olvasó!

Az idei év első száma a tavaszi hónapokban vált véglegessé, ami részben a tematika színes voltával és a szerkesztőségi munkák ütemezésével függ össze. A megjelenő tíz közlemény fele tudományos tanulmány, s érzékelhető a tematikai frissesség és kutatások stratégiai kérdésekhez való kapcsolódási szándéka. Az első tanulmány, *Frányó Zsófia és Csehné Papp Imola* írása „A minőségi felsőoktatási tanulást célzó kutatási irányok: a tanításra/tanulásra fókuszáló tudományosság, az oktatói szakmai fejlődés és az adaptivitás témájának összefüggései” arra törekszik, hogy olyan szakirodalmi kerettel járuljon hozzá a neveléstudományi szaktudáshoz, amely a *minőségi tanulás* értelmezése során az oktatók szerepére fókuszál. A *tanításra/tanulásra fókuszáló tudományosság és oktatói szakmai fejlődés* témáit köti össze az *adaptivitás* fogalmával, hozzájárulva ahhoz, hogy a hazai és nemzetközi tudásbázis egyre inkább közös értelmezési és fogalmi keretekbe kerüljön. Szintén lényeges stratégiai összefüggéseket elemez *Borbély-Pecze Tibor Bors* írása „*A foglalkoztatási szolgálat. Hatékonyság és bechlearning szervezeti tanulás*” címmel, mely a jelentős hagyományokkal rendelkező szervezet változását érzékeltetve a „bechlearning” új kifejezés szakmai adaptációs folyamatának bemutatására vállalkozik.

A szokásosnál is bővebb **Tanulmányok** rovatban *Megyeri Krisztina és Szilágyi Brigitta* tanulmánya a pandémiát követő időszak egyik jelentős, az oktatás minden szintjét érintő kihívással foglalkozik. Írásuk az online tesztek bevezetésének vizsgálatával, egy konkrét iskola keretében, igényes empirikus szakmai-módszertani vizsgálódásra építve sokakat foglalkoztató kérdésekre keresi a választ. Végül a tanulmányok sorát *Endrődy Orsolya* írása zárja, s a cím: „*Laputa – Totoro – Ponyo: Három Miyazaki rajzfilm posztmodern gyermekképe*” érzékelteti, hogy a modernitás a neveléstudományt a gyermekek esetében a művészeti alkotások által is tanulságos módon megérinti, s ezzel a kutatók számára újabb és újabb szakmai impulzusokat adhat.

A hagyományos tanulmány-blokkot követően a fiatalabb, feltörekvő kutatói nemzedék első munkáinak kínál publikációs keretet **Eszmélés** rovatunk. E szerkesztői törekvést érzékelteti az első két írás, melynek szerzői a múlt év őszén a BME GTK Tanulmányi Diákköri konferenciáján a Pedagógia szekcióban nyertek díjakat, s ezzel lehetőséget, hogy dolgozatuk alapján egy cikkük az **Opus et Educatio**-ban megjelenjen. *Pólik Ádám* „*Sajátos nevelési igényű hallgatók személyiségtesztje és támogatása a felsőoktatásban*” és *Olman Vivien* „*A szakképzési struktúra alakulása a Kaposvári SZC Lamping József Technikum és Szakképző Iskolában 1986-tól a 2000-es évekig*” írása a hallgatói kutatások irányában tett első lépések szemléltetésével az **Opus** eredeti misszióját szemlélteti, s bízunk abban, hogy e közlési szándék a jövő kutatónemzedék formálódásához járulhat hozzá. Azt, hogy ez a szerkesztőségi törekvés képes találkozni a szerzői szándékokkal szemlélteti *Simon Mariann* „*Innovációs folyamatok különböző típusú intézmények életében különös tekintettel a tánctanórán/foglalkozáson belül és azon kívül elfoglalt helyére*” című írása immár a második publikációja a szerzőnek, akinek első munkája éppen egy sikeres szakdolgozat tanulmánnyá formálódását követően készült el.

E számunkban is olvasható egy beszámoló, mely a kutatások-fejlesztések és a helyi innovációk kapcsolódásának lehetőségét mutatja be. *Schindler Rózsa* írása „*A Szakképzési Kollégium Kerekasztal beszélgetése az Ágazati Készség Tanácsokról (2023. március 30.)*” az elmúlt évek egyik izgalmas szakmai kihívással, a szakképzés kvalifikációs rendszerének és tartalmának átalakulásával, modernizációjával kapcsolatos fejlődéstörténetre hívja fel a figyelmet. Végül e számunkat is egy recenzió zárja. *Varga Attila* „*A változások soha nem egy irányba mennek*” – *Halász Gábor: A magyar inga*” ismertetője a műfajában is izgalmas kötetet recenzálva egy olyan műre hívja fel a figyelmet, mely arra vállalkozott, hogy bemutassa a magyar oktatásirányítás elmúlt évtizedeiben bekövetkezett változásokat. A közelmúltban megjelent kötet érzékelteti az utóbbi években végbement centralizációs

folyamatok hátterét, és ezen a példán keresztül bemutatja az oktatáspolitikai nagyrendszerek világát a gyakorlati szakemberek, sőt akár a laikusok számára is érhető módon.

A fentiekben leírtakra visszautalva szeretném kiemelni, hogy a közel egy évtizedes periodika-történetünk egyik sikerindikátoraként tekinthetünk arra, hogy a szerzők köre nem csupán bővül számról-számra, hanem visszatérő módon írásaikkal az **Opus** tematikai kereteit bővítik, egy-egy témában saját kutatómunkájuknak fejlődését is érzékeltetik az olvasók számára. E szám ilyen szempontból is példaértékű, a szerzők egy harmada már az elmúlt években is publikált periodikánkban.

2023. május

Benedek András

felelős szerkesztő